

बन्धः । इति हेमचन्द्रः ॥ (स्वार्थे कन् । कलापार्थः । स्त्री, यस्मिन् काले मयूरः कलापिनी भवन्ति स उपचारात् कलापी तत्र देयम्बुजम् । “कलाप्य-
श्रवत्यववसादुन” ॥ ४ । ३ । ४८ । ऋणविशेषः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ पदविशेषः । यथा, साहित्यदर्पणे ॥ २४७ ।

“हृन्दोवद्वपदं पद्यं तेनैकेन च मुक्तकम् ।
हृन्दीयान्तु युग्मकं सन्दानितकं त्रिभिरिष्यते ।
कलापकं चतुर्भिश्च पञ्चभिः कुलकं स्मृतम्” ॥

कलापिनी, स्त्री, (कलापश्चन्द्रः अस्ति अस्याम् ।
कलाप + मत्वर्थे इनिः + ततो डीप् ।) रात्रिः ।
नागरमुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

कलापी, [न्] पुं, (कलापाः फलपत्रसमूहाः सन्त्य-
स्मिन् । कलाप + इनिः ।) स्रजलता । (कलापो-
वहः अस्ति अस्य इनिः ।) मयूरः । इति मेदिनी ॥
(यथा रघुः ॥ ६ । ६ ।

“पुरोपकण्ठोपवनाश्रयाणां
कलापिनामुद्धतव्यहृते” ॥

कोकिलः । इति धरणी ॥ (त्रि, तूष्णवान् । कलाप-
याकरणाध्यायी ॥)

कलापूर्णा, पुं, (कलाभिः पूर्णाः ।) चन्द्रः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (त्रि, कलापरिपूर्णाः । यथा महाभा-
रते ॥ ४ । ३७ । १३ ।

“सदा भवान् पाषाणस्य गुणैरस्मान् विकस्यते ।
न चास्तेनः कलापूर्णा मम दुर्योधनस्य वा” ॥

कलाभट्ट, पुं, (कलां विभर्ति । कला + भट् + क्तिप् ।
तुगागमश्च ।) चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ (कलां
गीतादिकं विभर्तीति । गीतादिकलाभिश्च वाच्य-
जिज्ञुषम् । यथा मनुः २ । १३४ ॥

“दशाब्दाख्यं पौरसख्यं पञ्चाब्दाख्यं कलाभट्टम् ।
व्यष्टपूर्व्यं श्रोत्रियाणां खलेनापि खयोनिषु” ॥

कलामकः, पुं, (कलम + कनि एषोढरात् बाधुः ।)
कलमधान्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (कलमशब्देऽस्य
विशेषो ज्ञातव्यः ॥)

कलामिका, स्त्री, (कला अर्थः विकायते प्रयुज्यते
अस्याम् । कला + वि + कौ + क + टाप् । एषो-
दरादित्वात् सुमि साधुः ।) अर्थानां प्रयोगः ।
ऋणदानम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ धार देशोवा
इति भाषा ॥

कलायः, पुं, (कलां अयते । “कर्मण्यण्” ॥ ३ । २
१ । इति अण् ।) शमीधान्यविशेषः । मटर वां-
टुला इति भाषा । तत्पर्यायः । सतीलकः २
हरेणुः ३ खड्गिकः ४ । इत्यमरः ॥ २ । ६ । १६ ॥
चिपुटः ५ अतिवर्तुलः ६ । इति रत्नमाला ॥
मुण्डचक्रकः ७ श्रमनः ८ नीलकः ९ काण्टी १०
सतीलः ११ हरेणुकः १२ सतीनः १३ सती-
नकः १४ । (यथा, माघः १ । ३ । २१ । “विक-
सत्कलायकुसुमासितद्युते” ॥) अस्य गुणाः । वात-
रुचिपृष्ठाभदोषकारित्वम् । पित्तदाहकफनाशि-
त्वम् । शीतत्वम् । कषायत्वम् ॥ (अस्य पर्यायो-
गुणाश्च यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे धान्यवर्गः ।
“कलायो वर्तुलः प्रोक्तः सतिलश्च हरेणुकः ।

कलायो मधुरः खादुःपाके रुक्षश्च वातलः” ॥)
अस्य शाकगुणाः । मधुरत्वम् । पित्तश्लेष्महरत्वम् ।
गुणत्वम् । कलायानुरसत्वम् । रुक्षत्वम् । मज्ज-
भेदित्वम् । वायुकोपनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
“भेदनं मधुरं रुक्षं कषायमतिवातलम्” ॥

इति सूत्रे सूत्रस्थाने । ४६ अध्याये ॥
कलायेन, पुं, (कलानां नृत्यगीतादीनां अर्थनं प्राप्ति-
र्यत्र ।) नर्तकः । इति शब्दरत्नावली ॥

कलाया, स्त्री, (कलाय + स्त्रियां टाप् ।) गण्ड-
दूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गण्डदूर्वाशब्दे-
ऽस्या विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

कलालापः, पुं, (कलं मधुरास्फुटं आलपतीति । कल
+ आ + लप् + उपपदे “कर्मण्यण्” ॥ ३ । २ । १ ।
इति अण् ।) भ्रमरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (मधु-
रालापकर्त्तरि चि ॥)

कलावती, स्त्री, (कला गान्धर्वकलाः संगीतरागा-
लापादयः सन्ति अस्याम् । कला + मतुप् मस्य
वः स्त्रियां डीप् ।) तुम्बुरगान्धर्वस्य वीणा । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा माघस्य १ । १० श्लोकस्य टी-
कायां मल्लिनाथस्तत्रैवजयन्तीवचनम् ।

“विन्नावसोस्तु लहती तुम्बुरोस्तु कलावती ।
महती नारदस्य स्यात् सरस्वत्यास्तु कल्पी” ॥
खनामख्याता द्रुमिलस्य राज्ञः पत्नी । यथा ब्रह्म-
वैवर्ते ब्रह्मखण्डे ॥ २० । १२ ।

“कान्यकुले च देशे च द्रुमिणो नाम राजकः ।
कलावती तस्य पत्नी बन्धा चापि पतिव्रता” ॥
श्रीराधाभाता । सा तु लवभानुपत्नी । इति ब्रह्म-
वैवर्तेपुराणम् ॥ अश्वरोविशेषः । यथा रतिस्तव
कलावतीति स्मिष्टकाव्ये जयदेवः ।

(कलाः चतुःषष्टिकलाः विद्यन्ते यस्याः । गङ्गा ।
यथा, काशीखण्डे २६ । ४७ ।

“कूटस्था करुणा कान्ता कूर्मयाना कलावती” ॥
दीक्षाविशेषः । तस्याः क्रमो मन्त्रं विना लिख्यते ।

शिष्यः पूर्वसुपोषितः कृतनित्यक्रियः स्वस्तिवा-
चनपूर्वकं सङ्कल्पं कुर्यात् । ततो गुरुं वन्द्यात् ।
अथ गुरुराचम्य द्वारदेशे सामान्यार्थं कुर्यात् ।
तदर्थजलेन द्वारमभ्युक्ष्य द्वारपूर्णां कुर्यात् । ततो
दक्षिणपादपुरःसरं द्वारवामपार्श्वं स्पृशन् दक्षि-
णाङ्गं सङ्कोचयन् मण्डपान्तः प्रविश्य नैर्ऋत्यां
वास्तुपुरुषं ब्रह्माण्डं संपूज्य देयमन्त्रेण दिव्य-
दृष्ट्यावलोकनेन दिव्यान् विज्ञानुत्सार्य अस्त्रमन्त्रेण
जलेनान्तरीक्षगान् विज्ञानुत्सार्य वामपार्श्वपात-
चयेण भौमान् विज्ञानुत्सार्य सप्तधास्त्रमन्त्राभि-
मन्त्रितविकिरानादाय भूतनिवारणार्थमन्त्रेण
तान् विकिरेत् । तत आसनशुद्धिं कृत्वा मन्त्रेण
स्वस्तिकादिक्रमेणोपविशेत् । उपविश्य वा विज्ञा-
नुत्सारयेत् । ततः पञ्चगव्येन मूलेन मण्डपं शोध-
येत् । ततः स्वदक्षिणे पूजाद्रव्याणि वामे सुवा-
सिताम्बुपूर्णकुम्भं हस्तप्रक्षालनार्थं पात्रमेकं एष्ट-
देशे स्थापयेत् । सर्वदिक्षु हस्तप्रदीपांश्च स्थाप-
यित्वा एटाङ्गलिर्भूत्वा वामे गुरुपरमगुरुपरा-
परगुरुन् प्रणम्य दक्षिणे गणेशं मध्ये खेष्टदेवताञ्च

प्रणम्य अस्त्रमन्त्रेण गन्धपुष्पाभ्यां करौ संप्रोध्य
ऊर्ध्वोर्ध्वाक्षत्रं दत्त्वा षोडशिकाभिर्दशदिग्बन्धनं
कृत्वा वज्रवीजेन जलधारया वज्रप्राकारं विचिन्त्य
भूतशुद्धिं कुर्यात् । ततो मातृकान्यासः प्राणा-
यामः पीठन्यासः ऋष्यादिन्यासः मन्त्रन्यासः ।
ततो मुद्रां प्रदर्शयन् ध्यानं मानसपूजां अर्घ्यस्थापनञ्च
कुर्यात् । ततोऽर्घ्यपात्रात् किञ्चित् जलं प्रोक्षणी-
पात्रे निक्षिप्य तेनोदकेनात्मानं पूजोपकरणञ्च
मूलेन चिरभ्युक्ष्य पीठमन्त्रेण शरीरे धर्मादीन्
पूजयेत् । ततो हृत्पद्मस्य पूर्वोदिकेश्वरेषु पीठ-
शक्तीः संपूज्य मध्ये पीठमनुं यजेत । तत्र हृदये
मूलदेवतां नैवेद्यं विना गन्धार्घ्यैः पूजयेत् । उत
उत्तमाङ्गहृदयमूलाधारपादसर्वाङ्गेषु मूलेन पञ्च-
पुष्पाङ्गलीन् दत्त्वा यथाशक्ति मन्त्रं जप्त्वा जपं
समर्पयेत् । सर्वमेतत् प्रोक्षणीपात्रस्थवारिणा
विदध्यात् । ततः प्रोक्षणाक्तोयं विद्वज्य पूर्ववदा-
पूर्य वहिःपूजामारभेत् । तत्र शरीरोक्तसर्वतोभद्र-
मण्डलाद्यन्यतममण्डलं विधाय तत्र घटं संस्थाप्य
मण्डलं संपूज्य प्राणिभिः कर्माकामापूर्थं तदुपरि
तण्डुलानाक्तोयं तेषु दर्भानाक्तोयं विष्टरं चाक्षत-
संयुक्तं तदुपरि न्यसेत् । ततो मण्डले पीठोक्त-
देवताः पूजयेत् । ततो मण्डले प्रादक्षिणेन वज्रे-
दंशकला विन्यस्य पूजयेत् । ततो हेमादिरचित
कुम्भं अस्त्रमन्त्रेण प्रक्षाल्य चन्दनागुरुकपूरैर्धूप-
यित्वा त्रिगुणतन्तुना संवेष्ट्य कुम्भं संपूज्य तत्र
विष्टराक्षतं नवरत्नानि च प्रक्षिप्य प्रणवसुशरन्
कुम्भपीठयोरैक्यं विभाव्य पीठे स्थापयेत् । कुम्भे
प्रादक्षिणेन सूर्यस्य द्वादशकला विन्यस्य संपू-
जयेत् । ततः क्षीरिद्रुमकषायेण पञ्चाशत्वम्भवेन
वा तीर्थजलेन वा सुवासितजलेन वा आत्मानमेदेन
मातृकां मन्त्रञ्च प्रतिबोमतो जपन् पूरयेत् कुम्भं
देवताधिया । ततश्चन्द्रस्याम्बुतादिषोडशकला जले
प्रादक्षिणेन विचिन्त्य मन्त्रेण संपूज्य शङ्खान्तरं
क्षीरिद्रुमकषायादिद्रव्येणापूर्थं गन्धार्कं विनोद्य
तस्मिन् जले सकलाः कला आवाह्य पूजयेत् ।
तत्रादौ वज्रेदंशकलाः पूजयेत् । ततो मूलमन्त्रं
प्रतिबोमेन जपन् मन्त्रस्य देवतां मनसा ध्यायन्
आकां प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा गन्धादिभिः पूजयेत् ।
ततः प्रत्येकेन पूजयेत् । ततः सूर्यस्य तपिन्त्यादि-
द्वादशकलाः आवाहनादिकं कृत्वा संपूज्य प्रत्येकं
पूजयेत् । ततश्चन्द्रस्याम्बुतादिषोडशकलाः प्राण-
प्रतिष्ठादिकं कृत्वा संपूज्य प्रत्येकेन पूजयेत् । ततः
पञ्चाशत्वकलाः पूजयेत् । यथा दृष्ट्यादिकचवर्ग-
दशकलाः प्राणप्रतिष्ठादिकं कृत्वा पूर्ववत् संपूज्य
प्रत्येकेन पूजयेत् । ततो जरदित्तवर्गदशकलाः
प्राणप्रतिष्ठादिकं कृत्वा संपूज्य प्रत्येकेन पूजयेत् ।
ततस्त्रीक्ष्णादिपयवर्गदशकलाः प्राणप्रतिष्ठादिकं
कृत्वा संपूज्य प्रत्येकेन पूजयेत् । ततः पीतादिष-
वर्गपञ्चकलाः (षं-सं-हं-कषं) प्राणप्रतिष्ठादिकं
कृत्वा संपूज्य प्रत्येकेन पूजयेत् । ततो निरुद्धादि-
षवर्गषोडशकलाः प्राणप्रतिष्ठादिकं कृत्वा पूजयेत् ।
शक्त्येव प्रत्येकमावाह्य पाद्यादिभिः पूजयेत् ।